



## Ιερό Πατριαρχικό και Αρχιεπισκοπικό Συλλείτουργο των Προκαθημένων των Ορθοδόξων Εκκλησιών Ελλάδος και Ρωσίας στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Αχαρνών

Το Ιερό Συλλείτουργο τέλεσαν στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Αχαρνών την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, στις 2 Ιουνίου 2013, ο Αγιώτατος Πατριάρχης Μόσχας και Πασών των Ρωσιών Κύριλλος και ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Ιερώνυμος.

Επίσης συλλειτούργησαν μέλη της συνοδείας του Αγιωτάτου Πατριάρχου Κυρίλλου και Ιεράρχες και κληρικοί της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Από το Ιερό παρακολούθησε τη Θεία Λειτουργία ο Αρχιεπίσκοπος Σινά, Φαράν και Ραϊθώ Δαμιανός, Ιεράρχες της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Σημειώτεον ότι η Λειτουργία στον κατάμεστο από πιστούς Ναό ετελέσθη στην Ελληνική και την Εκκλησιαστική Σλαβονική γλώσσα. Ο Αγιώτατος κ. Κύριλλος εκφώνησε ευχές επίσης και στα Ελληνικά.

Έψαλαν η δυο χορωδίες βυζαντινή του Αγίου Διονυσίου διευθύνοντας του πρωτοψάλτη Παπαδόπουλου και η μικτή Ρωσική χορωδία του Ιερού Ναού Παναγίας Σουμελιώτισσας με διεθύντρια Αγγελίνα Σόχου.

Η λειτουργία έγινε σε ζωντανή μετάδοση από τον τηλεοπτικό σταθμό ERT1.

Μετά το Κοινωνικό προσφωνώντας τον Αγιώτατο Πατριάρχη Μόσχας και Πασών των Ρωσιών Κύριλλο ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος μεταξύ άλλων ανέφερε: «Η εύλογητή Σας παρουσία μᾶς ἐπιτρέπει νά ἐκφράσουμε, μέσα ἀπό τήν κοινή μετοχή στή Θεία Εὐχαριστία, τά βαθύτατα αἰσθήματα φιλαδελφίας καί τιμῆς πού τρέφουμε πρὸς τό πρόσωπό Σας καί τήν Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας, ὅπως καί νά διατρανώσουμε τούς μακραίωνους ἀδελφικούς δεσμούς μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν μας. Μᾶς συνδέουν κοινές ἱστορικές μνήμες καί κοινοί ἀγῶνες, καί ἐπιπλέον μᾶς ἐνώνουν ἡ μυστηριακή ζωή καί ἡ κοινή μαρτυρία κατά τήν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς μας στόν σύγχρονο κόσμο».

«Ἡ οἰκοδόμησις τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι κάτι δεδομένο, ἀλλά ἐπιβεβαιώνεται μέσα στήν ἐμπειρία τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος. Εἶναι καρπός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τοῦ διαρκοῦς ἀγῶνος τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος, ἔκφρασις τῆς εὐχαριστιακῆς συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας καί ἀντανάκλασις τῆς κοινωνίας τῶν Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἐν τέλει, ἡ Ἐκκλησία, μέσα ἀπό τή διακονία τοῦ θείου λόγου καί τῶν ἱερῶν μυστηρίων, ἐκτείνεται μεταφέροντας τήν ἀγάπη Της πρὸς ὅλους τούς ἀνθρώπους, τούς ἐγγύς καί τούς μακράν, ὅπως καί πρὸς σύνολη τή δημιουργία τοῦ Θεοῦ.».

Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος τόνισε ότι η Εκκλησία υπάρχει για να ενώνει τους

ανθρώπους «ἵνα πάντες ἔν ὧσιν» (Ιω. 17.21). «Παρά τή διοικητική κατάτμηση, ἡ Ὁρθοδοξία παραμένει ἐνωμένη μέ τήν κοινή πίστη καί μέ τόν ἱερό αὐτό σύνδεσμο τῆς εἰρήνης καί τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης, ἡ ὁποία δέν γνωρίζει ὄρια καί διά τῆς ὁποίας διαχρονικῶς διασφαλίζεται ἡ ἐνότητα καί ἡ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας. Μολονότι κάθε μία ἀπό τίς τοπικές Ἐκκλησίες διατηρεῖ τίς δικές της ἰδιαιτερότητες, ὅλες μαζί συναποτελοῦν τά ζωντανά μέλη ἐνός ἐνιαίου Σώματος, τό ὁποῖο συγκροτεῖται εὐχαριστιακά μέ τήν ἔμπρακτη πίστη «εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικήν καί ἀποστολικήν» κοινότητα».

Σχετικά μέ τήν Ευαγγελική περικοπή τῆς ἡμέρας ο Μακαριώτατος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος υπενθύμισε ὅτι κατά τό διάλογο μέ τή Σαμαρείτιδα ο Χριστός τῆς ἀποκάλυψε «τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς», αὐτὴ τὴν ἴδια ζωτική πνοή πού ἔθρεψε ἱστορικῶς τὴν Ἑλλαδική καί τὴ Ρωσική Ἐκκλησία. Οἱ σεπτές εἰκόνες τῶν ἀγίων μορφῶν πού μᾶς περισκέπουν σέ αὐτόν τόν ἱερό ναό τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος τοῦ Ἰαματικοῦ ἀποτελοῦν ἀψευδεῖς μάρτυρες τῆς ἀνάγκης νά ἐμβαθύνουμε καί νά προαγάγουμε τὴν πνευματικὴ μας κοινωνία καί τίς κοινές δράσεις, «πίστει καί λόγῳ καί γνώσει καί πάσῃ σπουδῇ καί τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ» (Β΄ Κορ. ἡ΄ 7), πρὸς ὄφελος ὅλων τῶν ἀδελφῶν μας.

Περαίνων ο Αρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος εἶπε: «Εὐχομαὶ ὀλόψυχα, αὐτὴ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἡ κοινὴ ἐλπίδα καί πίστη μας πρὸς τόν Ἰησοῦ Χριστό, νά ἐνδυναμώνει τοὺς πιστοὺς λαοὺς μας σέ μία ἐποχὴ συνεχῶς μεταβαλλόμενη, σέ μία ἐποχὴ πού ζητᾶ περισσότερο ἀπὸ ποτέ τὴν κοινὴ μαρτυρία τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, τῆς ἀδιάκριτης ἀγάπης, τῆς ἀνιδιοτελοῦς προσφορᾶς καί τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος».

Σε ἀνάμνηση τῆς συλλειτουργίας ο Προκαθήμενος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προσέφερε στον Ἀγιώτατο Πατριάρχη Κύριλλο εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ πέριξ αὐτοῦ Ἕλληνες καὶ Ρώσοι Ἅγιοι.

Ἐν συνεχείᾳ ἀντιφώνησε ο Ἀγιώτατος Πατριάρχης Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσιῶν Κύριλλος:

«Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμε, Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Αρχιερεῖς, ἀξιότιμοι εκπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, ἀγαπητοὶ ἐν Κυρίῳ πατέρες καὶ ἀδελφοί,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ,

Δί' αὐτοῦ τοῦ ἀναστάσιμου παιάνος ἐπιμαρτυροῦμε καὶ αὐτίς τὴ νίκη τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ Ἄδη καὶ τοῦ θανάτου. Αὐτὴ ἡ νίκη ἀποτελεῖ ἀποκορύφωμα τοῦ κατὰ τὴν τριετὴ κοινωνικὴ ἀποστολὴ ἐπιτελεσθέντος ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐμπεριστατωμένου ἔργου. Ἀφοῦ προανήγγειλε τό νέο καὶ τέλει νόμο τῆς ἀγάπης καὶ θεμελίωσε τὴν Ἁγία Ἐκκλησία ἐπὶ τῆς πέτρας τῆς ἀποστολικῆς πίστεως, ὁ Κύριος ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν κυβερνά καὶ προνοεῖ. Ὁ ἴδιος διὰ τοῦ ζωντανοῦ ὕδατος τῆς χάριτος καθαρίζει τὴ ζωὴ μας καὶ διὰ τοῦ Τιμίου Αὐτοῦ Σώματος καὶ Αἵματος μας ἐνδυναμώνει φυσικά καὶ πνευματικά. Ὁ ἴδιος χειραγωγεῖ τὸν νέο καὶ περιοῦσιο λαὸ Αὐτοῦ μέσω τῆς ἱστορίας, ἐναντὶ λαοῦ, ὁ ὁποῖος δέν γνωρίζει διακρίσεις δι' ἐθνικούς, κοινωνικούς, φυλετικούς ἢ ἄλλους τινὰς λόγους, ὥστε: *Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ* (Γαλ. 3. 28).

Ἡ ευαγγελικὴ διήγησις τοῦ ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου Ἁγίου Ευαγγελίου, ὅπου παρατίθεται διάλογος τοῦ Χριστοῦ μέ τὴ Σαμαρείτιδα πλησίον τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ (Ιω. 4. 4-42), τὴν ὁποία ἀκούσαμε, ἀντικατοπτρίζει κάλλιστα ὀλόκληρη αὐτὴ τὴ Θεῖα οἰκονομία. Αὐτὴ ἡ διδακτικὴ ἱστορία τὴν ὁποία μας μετέφερε ὁ Ἅγιος Ευαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ἐμπεριέχει τό παν: οἱ ἠθικὲς ἀρχὲς τῆς ζωῆς, ἡ υπέρβασις τῶν ἐθνικῶν διακρίσεων καὶ ἡ υπεροχὴ τοῦ πνευματικοῦ ἐναντὶ τοῦ υλικοῦ.

Σήμερα που έχουν μεσολαβήσει σχεδόν δυο χιλιετίες από το ως άνω γεγονός, συνήλθαμε επί το αυτό εν ονόματι Κυρίου προκειμένου να τελέσουμε από κοινού τη Θεία Ευχαριστία, να πλησθώμεν τῆς ἀτελευτήτου ζωῆς του Χριστοῦ, να ἀπολαύσωμεν τῆς ἀκενώτου Αυτοῦ τρυφῆς, (Ευχὴ ἐπὶ τῇ καταλύσει των Τιμίων Δώρων κατὰ τῇ Θεία Λειτουργία του Ἁγίου Βασιλείου του Μεγάλου), ὥστε να ενωθούμε ἐν τῇ φιλαδέλφῳ ομονοίᾳ καὶ τῇ του Ἁγίου Πνεύματος κοινωνίᾳ ὁ ἕνας μετὰ του ἄλλου καὶ διατρανώσωμε τὴν ἐν Χριστῷ ἐνότητά μας.

Εἶναι κοινὴ ἡ μαρτυρία μας ὅτι δὲν πιστεύουμε εἰς μάτην. Δὲν ἀνῆλθε εἰς μάτην ὁ Σωτῆρας μας ἐπὶ Σταυροῦ, οὔτε εἰς μάτην κατήλθε στο βυθὸ του Ἄδη. Δὲν προσέφεραν εἰς μάτην τὶς ζωές τους ὑπὲρ Χριστοῦ οἱ ἅγιοι μάρτυρες καὶ νεομάρτυρες. Λέγουμε ὅτι ὅπως καὶ παλαιότερα δι' ἐμὰς τους χριστιανούς δὲν ἔπαυσαν να ἰσχύουν στη ζωὴ μας οἱ ἀρχές τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τῆς ἠθικῆς καθαρότητος, ὅτι δὲν υπάρχουν στη ζωὴ μας οὔτε κινούμεθα ἀπὸ τα ἰδιωτικὰ συμφέροντα, τα ὁποῖα θα μπορούσαν να υπονομεύσουν τὴν ἐν πίστει ἐνότητά μας, ὅτι το ουσιαστικὸ στη λατρεία μας του Θεοῦ δὲν εἶναι ἡ τυπικὴ ἐφαρμογὴ των ἐθίμων καὶ τελετῶν, ἀλλὰ να μείνει ἀσβεστο εἰς το διηνεκές το πνεῦμα μας, καὶ ὅτι το πνευματικὸ καὶ ὄχι το υλικὸ θέτουμε, ὅπως καὶ παλαιότερα, εἰς κεφαλὴν γωνίας.

Σήμερα λαοὶ πολλῶν χωρῶν με μακραίωνη ἱστορία του χριστιανισμοῦ ἀντιμετωπίζουν μια πολὺ σοβαρὴ πολιτιστικὴ πρόκληση: να ζουν με το Θεὸ ἢ χωρὶς Αυτόν, να δεχθῶν ὡς κανόνα τὴν ἀρση παντός ἠθικοῦ περιορισμοῦ ἢ να ἔχουν ὡς γνώμονα τὴν ἀνατεθείσα ὑπὸ Αυτοῦ σε μας εὐθύνη του λόγου καὶ των πράξεων, των ψηφιζομένων νόμων καὶ γενικῶς τῆς κατευθύνσεως τῆς ζωῆς. Ὑπὸ αὐτές τὶς περιστάσεις ἰδιαιτέρος ἀναδεικνύεται ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία σε κάθε τόπο τῆς παρουσίας τῆς, εἴτε στην Ελλάδα, εἴτε στην Ρωσία, εἴτε στην Ουκρανία, εἴτε στη Λευκορωσία, εἴτε στη Μολδαβία ἢ σε υπόλοιπες χώρες, δὲν παύει να υπενθυμίζει ἐκεῖνη τὴν υψηλὴ κλήση, τὴν ὁποία κληρονομήσαμε ἀπὸ του Χριστοῦ, να εἴμεθα δηλονότι, το ἅλας του σύμπαντος κόσμου, να εἴμεθα φῶς ὅλης τῆς οἰκουμένης, να εἴμεθα ζύμη ολόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος.

Σε αὐτὸ το μεγαλοπρεπὴ ἱερὸ Ναὸ εστώτες, ἀφιερωμένο στον Ἅγιο Μεγαλομάρτυρα Παντελεῆμονα, ὄνομα το ὁποῖο μιλάει μόνο του, εἶναι κατάλληλη πλέον στιγμὴ ὅπως ἀναφερθῶμε στο κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος, που βλέποντας τὶ σύμφορα ἐπληξε τους ἀνθρώπους, ἀπλωσε τὴν χεῖρα ἐλέους καὶ βοηθείας. Ὡς εκπρόσωποι τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐπιμαρτυροῦμε ὅτι πόνεσε ἡ καρδιά μας στο ἀκουσμα τῆς συμφορᾶς του ὁμοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ παρόλο που οἱ πιστοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας στην πλειοψηφία τους δὲν ἔχουν οικονομικὴ εὐχέρεια, ὡστόσο προσέφεραν τον ὀβολὸ τους προκειμένου να στηρίξουν τα ἔργα ἐλεημοσύνης τῆς ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος.

Μακαριώτατε, εὐρισκόμενος κατ' αὐτὰς στις φιλόξενες αὐλές τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ελλάδος, ἀπὸ κέντρου καρδίας εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴ φιλαδελφία διὰ των ὁποίων μας περιεβάλατε. Χαίρομαι διὰ τὴν ὁμοψυχία μας. Παρὰ τὶς διαφορές γλώσσης, ἐθίμων καὶ ἀκόμα τινές τελετουργικὲς λεπτομέρειες, ἔχουμε ἕνα πάρα πολὺ μεγαλύτερο καὶ σημαντικότερο ἐνοποιητικὸ στοιχεῖο καὶ αὐτὸ εἶναι τῆς ἀγάπης μας πρὸς τον Θεὸ, τῆς ἐν πίστει ζωῆς μας, τῆς κοινῆς προοπτικῆς τῆς αἰωνιότητος, ἡ ὁποία μας ἐνδυναμώνει στον πνευματικὸ μας ἀγῶνα καὶ κατευθύνει το ἔργο μας.

Το ἔλεος καὶ ἡ εὐλογία του Θεοῦ εἶσαν μετὰ του εὐλαβοῦς γένους των Ἑλλήνων καὶ πάντων των ὁμοδόξων ἀδελφῶν. Ἀμήν».

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐπέδωσε στον Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο εἰκόνα τῆς Παναγίας του Καζάν, ἐπισημαίνοντας ὅτι ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία εορτάζει φέτος το ἰδιαιτέρο ἱστορικὸ γεγονός τῆς 400<sup>ης</sup> ἐπετείου ἀπὸ τῆς παύσεως τῆς Ταραχώδους Ἐποχῆς.

Ο Αγιώτατος Πατριάρχης Κύριλλος αναφέρθηκε σύντομα στο ιστορικό της Ταραχώδους Εποχής των αρχών του 17 αιώνα, η οποία αποτελεί μια από τις πλέον μαύρες σελίδες της ιστορίας του Ρωσικού λαού. Ο κ. Κύριλλος τόνισε ότι καθ'οδόν προς τη Μόσχα για να την απελευθερώσει από τους Πολωνούς κατακτητές ο Ρωσικός λαϊκός στρατός είχε μαζί της την εκόνα της Παναγίας του Καζάν, η οποία ανευρέθηκε προ ολίγων ετών στην ομώνυμη πόλη. «Είναι εθνική εορτή στη Ρωσία η 4 Νοεμβρίου, η «Ημέρα της λαϊκής ενότητας». Την ίδια ημέρα εορτάζουμε τη μνήμη της εικόνας της Παναγίας του Καζάν, η οποία καθιερώθηκε ως σύμβολο της απελευθέρωσης της Ρωσίας, ως σύμβολο διαφυλάξεως της Ορθοδόξου πίστεως, του πνεύματος του γένους μας και της ταυτότητάς μας, σύμβολο της πραγματική ανεξαρτησίας».

Τέλος στο Ιερό του Ναού Αγίου Παντελεήμονος ο Αγιώτατος κ. Κύριλλος μίλησε με τον πρωτοπρεσβύτερο Ιωάννη Διώτη, Διευθυντή του Κέντρου Πατερικών Εκδόσεων. Ο πατήρ Ιωάννης ευχαρίστησε τον κ. Κύριλλο για το παράσημο Αγίου Μακαρίου Μόσχας Γ΄ Τάξεως, το οποίο του απονεμήθη παλαιότερα εις ένδειξη τιμής και σεβασμού προς το επιτελούμενο έργο για την επανέκδοση της Ελληνικής Πατρολογίας Migne σε 168 τόμους.

---

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/52643/>